

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010018
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3621010018.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Ondreja Samaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

U. B.,

nar.XX.XX.XXXX v U., trvale bytom S. nad M. XXX, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2021 zo dňa 15.februára 2021 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2021, zo dňa 15.februára 2021 bol obžalovaný U. B. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný U. B. si v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste zadovážil psychotropnú látku - metamfetamín a následne od presne nezisteného času až do 12.10 h dňa 07.09.2020 túto psychotropnú látku neoprávnene prechovával na nezistených miestach, ako aj na odpočívadle nachádzajúcom sa na ceste 1/64 pred obcou Žabokreky nad M. v smere od L. Q. v okrese U., vo svojom, tam zaparkovanom, osobnom motorovom vozidle zn. BMW X3, EČV: U pričom táto psychotropná látka bola dňa 07.09.2020 o 12.55 h zaistená prehliadkou predmetného vozidla (vykonanou na základe príkazu povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Partizánske sp. zn. ČVS: ORP-251/PE-PE-2020 zo dňa 07.09.2020 s predchádzajúcim súhlasom prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske) a to konkrétne:

stopa č. 1 - plastová zátka s obsahom kryštalickej látky svetloružovej farby s hmotnosťou 0,253 g, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ v Slovenskej Ľupči č. PPZ-KEU-SL-EXP-2020/2492 bolo zistené, že predmetná stopa obsahuje metamfetamín a dimetylsulfón (MSM) s obsahom metamfetamínu 72,6 % hmot. (báza) obsahujúce 184 mg čistej látky, čo zodpovedá minimálne 5 bežným jednotlivým dávkam drogy, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, stopa č. 2 - papierové vrecko hnedej farby s ozn. "LAVAZZA" s obsahom 5 ks papierových skladačiek, z nich 4 ks s obsahom kryštalickej látky svetloružovej farby s hmotnosťami 0,068 g, 0,125 g, 0,143 g a 0,132 g, teda celkovou hmotnosťou 0,468 g, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ v Slovenskej Ľupči č. PPZ-KEU-SL-EXP-2020/2492 bolo zistené, že predmetná stopa obsahuje metamfetamín a dimetylsulfón (MSM) s obsahom metamfetamínu 73,4 % hmotn. (báza) obsahujúce 344 mg čistej látky, čo zodpovedá

minimálne 9 bežným jednotlivým dávkam, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa stopa č. 3 - plastová injekčná striekačka s obsahom kryštalickej látky svetloružovej farby s hmotnosťou 0,314 g, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ v Slovenskej Ľupči č. PPZ-KEU-SL-EXP-2020/2492 bolo zistené, že predmetná stopa obsahuje metamfetamín a dimetylsulfón (MSM) s obsahom metamfetamínu 52,0 % hmotn. (báza) obsahujúce 163 mg čistej látky, čo zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, stopa č. 4 - zrezaná časť plastovej striekačky s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,174 g, pričom podľa znaleckého posudku KEU PZ v Slovenskej Ľupči č. PPZ-KEU-SL-EXP-2020/2492 bolo zistené, že predmetná stopa obsahuje metamfetamín a dimetylsulfón (MSM) s obsahom metamfetamínu 67,2 % hmotn. (báza) obsahujúce 117 mg čistej látky, čo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení, pričom obžalovaný U.r B. sa dopustil vyššie uvedeného skutku i napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 1T/75/2014 zo dňa 11.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2015, právoplatne odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona,

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. per analogiam súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na dva roky.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o treste svojim odvolaním napadol obžalovaný. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že k trestnej činnosti sa doznal, túto oľutoval, hoci bol postihnutý pre drogovú trestnú činnosť, nikomu drogy nepredával, neživil sa tým. Mal ich výhradne pre svoju potrebu. Je osobou vo výraznej miere závislou na užívaní psychotropných látok. V minulosti sa liečbou snažil tejto závislosti zbaviť aj liečením, ktoré absolvoval so záverom vyliečený. Po poslednom výkone trestu odňatia slobody sa zamestnal, viedol riadny život a snažil sa pomáhať rodičom, s ktorými zdieľal spoločnú domácnosť. Aj keď súd výrazným spôsobom zasiahol do trestnej sadzby má za to, že by v jeho prípade postačoval aj trest na hranici 5 rokov, ktorý by prichádzal eventuálne do úvahy, a mohol by byť pre neho spravodlivým a zákonným trestom. Preto navrhol, aby mu odvolací trest zmiernil.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa §371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchaného skutku uvedeného v obžalobe.

K výroku o treste napadnutému odvolaním obžalovaného je predovšetkým potrebné uviesť, že pri drogovej trestnej činnosti má uloženie prevýchovného trestu významný účel, ako z pohľadu individuálnej prevencie, tak aj z pohľadu všeobecnej prevencie. Zákonodarca pri určení trestnej sadzby za trestný čin uvedený v ustanovení § 172 ods. 2 Tr.zák. vo výmere desať rokov až pätnásť rokov poukázal na závažnosť tejto trestnej činnosti, preto je ukladanie prísnych nepodmienečných trestov pri tomto druhu trestnej činnosti aj v súlade so zákonom. Bez pochyb je však ukladanie takýchto trestov aj v súlade s myšlienkou Trestného zákona, že základným účelom, cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Súčasne však v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatel'ov nemôže prevyšovať nad záujem individualizácie trestu, a skutočne nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy každého jednotlivého páchatel'a. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom sa obe zložky vzájomne ovplyvňujú. Dôležitý je i vzájomný pomer medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestná represia má iba pomocnú úlohu, preto sa musí uplatňovať v nevyhnutnej miere tak, aby sa dosiahol účel trestu, ktorý bude dosiahnutý len vtedy, ak bude uložený trest i spravodlivý.

S poukazom na citované hmotnoprávne ustanovenia je možné dospieť k záveru, že pomery páchatel'a - obžalovaného, jeho osoba, a napokon aj okolnosti skutku svedčili v prospech obžalovaného vo vzťahu k tomu, či na jeho prevýchovu je nevyhnutne potrebné pôsobiť trestom v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Senát odvolacieho súdu sa preto stotožnil so závermi súdu prvého stupňa spočívajúcimi v tom, že u obžalovaného prichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody zohľadniac v prvom rade to, že obžalovaný po dokonaní trestného činu výraznou mierou napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, či skutočnosť, že prejavil kritický postoj k svojej trestnej činnosti, aj snahu o zmenu svojho života.

Súd prvého stupňa správne zohľadnil aj závery znaleckej organizácie z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, podľa ktorých je obžalovaný závislý na pervitíne, má však ústretový postoj k svojej liečbe, a uvedomuje si jej potrebu. Z dokazovania jednak vyplynulo, že konanie obžalovaného bolo v značnej miere ovplyvnené jeho závislosťou, ktorej negatívny dopad na svoju osobu však na strane druhej je obžalovanému v dostatočnej miere zrejmy. Prejavil preto aktívnu snahu liečiť sa. Závislosť bola prvoradým problémom obžalovaného, ktorý viedol k jeho trestnej činnosti, preto už aj uloženým mu ochranným opatrením vo forme protitoxikomanického liečenia ústavnou formou bude významnou mierou pôsobené na jeho prevýchovu.

Zohľadniac všetky okolnosti prípadu a komplexne osobu obžalovaného správne súd prvého stupňa aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Jednak v dôsledku prijatia vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ale aj už vyššie zmienených pomerov na strane obžalovaného (zhodne so Stanoviskom Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016). Súčasne však použitie ustanovenia § 39 Tr.zák. bránilo súdu prvého stupňa použitiu aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., ktorej priznanie by bolo dvojitém pričítaním tejto okolnosti v prospech obžalovaného.

Je však potrebné tiež uviesť, že v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá už bola 5 krát súdne trestaná a to aj pre rovnakú drogovú trestnú činnosť. Iba jedno odsúdenie z roku 2011 má zahladené. Tiež treba zdôrazniť, že obžalovaný už bol aj tri krát vo výkone trestu odňatia slobody. V neprospech obžalovaného vypovedá aj skutočnosť, že v súvislosti s podmieneným prepustením obžalovaného vo veci Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/48/2016 zo dňa 13.08.2019 za predchádzajúcu trestnú činnosť sa skutku aktuálne prejednávaneho dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného prepustenia. Teda ani skúšobná doba podmieneného prepustenia určená mu predchádzajúcim rozhodnutím súdu na dovŕšenie jeho nápravy svoj účel nesplnila, a počas jej plynutia sa dopustil trestného činu.

Uvedené skutočnosti svedčia o ťažšej napravitelnosti obžalovaného a vedú k záveru, že predchádzajúce odsúdenia a dokonca ani nepodmienené tresty odňatia slobody nemali na obžalovaného dostatočne prevýchovný vplyv. Preto trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa vo výmere 7 rokov nepodmienenčne podľa odvolacieho súdu v dostatočnej miere zohľadňuje všetky zásady na ukladanie trestov uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj zásady generálnej a individuálnej prevencie. Zároveň je aj takýto trest vyslovene potrebný na zabezpečenie prevýchovy a nápravy obžalovaného.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Zo znaleckého posudku na jeho osobu nevyplýval taký spôsob narušenia jeho osoby, že by bolo nevyhnutné pre jeho prevýchovu ho zaradiť do najprísnejšieho stupňa stráženia. Ustanovenie § 48 ods. 4 Tr.zák. umožňovalo súdu prvého stupňa takto postupovať.

Ani výrok súde prvého stupňa o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou obžalovanému nie je možné nič vytknúť, keďže súd vychádzal v celom rozsahu so záverov znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou, a zároveň zohľadnil potrebu liečby obžalovaného ako potrebu prvotnú. Jeho závislosť bola spúšťačom trestnej činnosti ním spáchanej, čo si uvedomil aj samotný obžalovaný, pretože prejavil kladný postoj k svojej liečbe a pochopil, že táto je nevyhnutná na zmenu štýlu jeho života.

Taktiež výrok o uložení mu ochranného dohľadu v trvaní dva roky považoval krajský súd za správny a súladný s Trestným zákonom.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s veľmi podrobným odôvodnením výroku o treste uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu, a na toto odôvodnenie poukazuje. Preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.